

JÓZEF
TASIŃSKI

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI
ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

JÓZEF STASIŃSKI

medale i rzeźby

styczeń — luty 1977
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
Warszawa „Zachęta” plac Małachowskiego 3

Sztuka jest najcudowniejszym sposobem przekraczania granic tego co określone i określaniem tego co nieskończone. Chciałabym aby ta myśl prowadziła nas przez świat twórczości Józefa Stasińskiego. Jest to bowiem obszar ściśle zrośnięty z otaczającą nas rzeczywistością, a jednocześnie na każdym kroku ją przerastający. Dwadzieścia pięć lat pracy artystycznej tego rzeźbiarza przyniosło dzieło będące zapisem współczesnej nam rzeczywistości w najróżnorodniejszych jej przejawach, od zjawisk najwykleszych poprzez ważne kulturowe fakty do dramatycznych wydarzeń w historii naszego narodu, od spraw osobistych, intymnych do tych, które najżywiej nas wszystkich dotyczą. Nie jest to jednak zapis zwyczajny. W każdym z tych zdarzeń bowiem artysta pragnie ukazać wartość, która przekracza obszar tego, co dostrzec można poprzez narzucone nam schematy widzenia i doznawania. Próbuje określić to co jest najcenniejsze i co sprawić może, że ulotny nawet moment staje się ważkim wzbogacającym nasze życie czynnikiem. „*Życie znaczą codziennie oglądać światło dnia*” — odnotowuje na jednym ze swych medali. Afirmacja życia, jego nie zawsze dostrzegalnej urody, zdaje się być przewodnim motywem tej twórczości. Jest to pozornie postawa estetyzująca. A w rzeczywistości jest to widzenie świata ukierunkowane wrażliwością emocjonalną i wizualną, „...*móc dać jej klucz od wszystkich bram*” — pisze na rewersie medalu poświęconego córce Sylwii. Wykorzystywanie medalu jako formy przekazu lirycznych, nierzadko osobistych wypowiedzi, cechuje Stasińskiego od początku drogi twórczej i jest dla tej dziedziny sztuki nietypowe. Wprawdzie współcześnie można obserwować w medalierstwie istotne odstępstwa od tradycyjnych tematów i funkcji, trudno jednak znaleźć przykłady traktowania medalu jako zapisu tak osobistego jak to ma miejsce w sztuce Stasińskiego. Wydaje się, że jest to jedna ze szczególnych cech twórczości tego artysty, wyróżniająca go nie tylko w medalierstwie polskim. Emocjonalny charakter jego wypowiedzi podkreśla zwykle poetycki tekst wprowadzony do medalu, stanowiący jakby przeciwieństwo suchego, oficjalnego komentarza uzupełniającego zazwyczaj medal tradycyjny. Poetycki komentarz towarzyszy nie tylko tematowi związanym z indywidualnymi przeżyciami artysty, lecz także przedstawieniom wydarzeń społecznie istotnych nadając im charakter spraw również osobistych. W medalu *Wielkopolska* np. na awersie (przedstawiającym obok herbów ratusz poznański a w głębi pejzażu maszyny budowlane i rolnicze) napis głosi: „*Zawsze starali się dobrze wykonać każdą pracę związaną z ziemią, czy mieli ją przekopać, czy też usypać z niej mogiłę*”, a na rewersie medalu upamiętniającego 100 lat istnienia Zakładów Cegielskiego znajdujemy metaforę: „*Ręce na-*

sze budują serca okrętów”. W symbolicznym *Polonezie* przedstawiającym tańczące pary odnajdujemy komentarz: „*W poniedziałek rano ubrani w czyste kombinezony i czyste koszule będą przy pracy*”. I tu pozornie opisowe zdanie ma poetycki sens, nie odbiera ważności przedstawieniom rzeźbiarskim, nie umniejsza ich artyzmu, przeciwnie potęguje go, czyniąc ludzkie codzienne sprawy pięknymi w swojej prostocie. Nie znaczy jednak, by w sztuce jego znajdowało wyraz jedynie to, co w rzeczywistości nas otaczającej jest piękne i godne podziwu. Jest w niej miejsce na ostry protest przeciwko sile niszczącej wszelkie ludzkie wartości, przeciwko złu, którego symbolem w tej twórczości jest wojna. Ten ostatni wątek przebiega się w różnych postaciach przez całą twórczość Stasińskiego niezwykle silnie do ostatnich nawet lat kiedy to powstaje cykl *Polska walcząca na frontach II wojny światowej*. Najwcześniejsze poświęcone wojennej problematyce prace pojawiają się w pierwszym okresie twórczości, w którym medal *Ochroń mnie* z 1955 roku jest szczególnie charakterystyczny z uwagi na klasycyzujące rozwiązanie kompozycyjne i kontrastującą z nim ekspresję, skoncentrowaną w ujęciu przedstawionej postaci. Opus 190 *Rozstrzelanie* i 194 *Byli wśród nas* z 1962 roku to początek drugiego etapu w rozwoju tej problematyki. Medal *Rozstrzelanie* pochodzący z okresu, w którym powstała największa rzeźbiarska realizacja Stasińskiego — pomnik *Ofiar faszyzmu w Chełmnie nad Nerem* — wprowadza do jego twórczości zupełnie nowe rozwiązania formalne i pozwala uświadomić sobie jak bardzo są one zależne od sensu, który chce artysta nadać swoim dziełom. Wprawdzie tradycyjna w medalierstwie forma, zachowująca regularny obwód medalu z centralnym usytuowaniem przedstawionego przedmiotu i wyeksponowaniem go przez odpowiednio płaskie potraktowanie tła, zarzucona została przez Stasińskiego stosunkowo wcześniej, nie będąc użyteczną dla innych niż w tradycyjnym medalierstwie celów jego wypowiedzi; zastąpiło ją równomierne plastyczne opracowywanie całej powierzchni medalu i nieregularne kształtowanie jego obwodu. Teraz jednak i ta innowacja okazuje się niewystarczająca do realizacji zamierzonego celu. Odrzuca więc artysta dotychczasowe zasady dotyczące wykroju i opracowania powierzchni medalu. W *Rozstrzelaniu* bliższa pełnej rzeźbie forma podzielona zostaje pęknięciem tworzącym głęboką szczelinę. Przebiega ona poprzez przedstawienie ludzkiej postaci, stanowiąc widoczny materialny znak jej zniszczenia. *Byli wśród nas* przedstawia grupę wyniszczonych fizycznym cierpieniem ludzi. Postać jednego z nich zaznaczona jest prześwitem, miejscem które w stosunku do materii medalu możemy nazwać pustym. Człowiek, który zginął jest tylko przestrzenią. Egzystuje, ale w innych już wymiarach i w naszej

pamięci. Powstałe w związku z tą problematyką rozwiązania formalne powracają następnie w dalszych pracach odległych treściowo od tych, dla których zostały stworzone. Narzucona treścią ekspresyjna forma wzbogaciła trwale zasób środków artystycznej wypowiedzi. Podobne znaczenie dla tej twórczości miał także, jak sądzę, medal poświęcony Powstaniu Warszawskiemu, w którym pojawia się naturalistyczny odlew fragmentów dłoni. Szereg medali skonstruowanych w oparciu o odlewy elementów twarzy czy rąk stanowiło zaskakujące przeciwieństwo medali wcześniejszych opracowywanych tak delikatnie, że powierzchnia ich przypominała fakturę olejnego obrazu. Pojawianie się nowych form nie eliminuje jednak z twórczości Stasińskiego wcześniejszych sposobów wyrażania, przeciwnie wszystkie te wątki formalne w dalszym ciągu twórczości utrwala się wzbogacając i wspierając siebie wzajemnie. Tworzą one zespół właściwości wyróżniających prace Stasińskiego spośród medali innych autorów. Stanowią połączenie cech malarstwa i rzeźby. Delikatna we fragmentach faktura bliska impresjonistycznego niemal obrazu czyni medal zmiennym walorowo, koncentrując na jego powierzchni światło i stając się jakby tego światła źródłem. Jest to cecha dla prac Stasińskiego tak bardzo charakterystyczna i indywidualna, że stanowiła dla niektórych krytyków podstawę do uznawania go za rzeźbiarza-kolorystę. Efekt świetlistości i wielobarwności medalu wzmocniony jest różnorodnością technik nieobcych także malarstwu. Korzysta bowiem artysta również ze swoistego collage'u, wprowadzając do swych medali odciski zasuszonych roślin, owadów, skrawków materiału zawsze związanych ściśle ze sposobem traktowania całości powierzchni. Złudzenie wielobarwności brązowej czy srebrnej materii medalu podtrzymują niekiedy inkrustacje z emalii bądź zlucia elementów przedstawień. W pracach z ostatnich lat pojawia się niekiedy właściwie głównie grafice stosowanie rastrów w taki jednak sposób jakby to była technika dla medalierstwa specyficzna. Różnorodność techniki i osiągniętych tą drogą efektów samej tylko struktury przedstawiającej medalu sprawić może wrażenie, że artysta nadmiernie koncentruje uwagę na walorach samej materii tworzywa, że się nią bawi. Jest to jednak zauważalne przede wszystkim dla wnikliwych obserwatorów, którzy znajdować mogą potwierdzenie swych domysłów w medalach-przedmiotach jak np. w odlanej z brązu zmiętej paczce po papierosach Windsor-Deluxe. A jednak nawet taki żartobliwy nieco gest artysty wydaje się dla tej twórczości symptomatyczny bo zgodny nie tylko z intencją dokumentacji otaczającej nas rzeczywistości, ale przede wszystkim z pragnieniem ujawnienia w niej niedostrzegalnych walorów plastycznych. Może to być także odczytane jako wyraz właściwego na-

szym czasem przekonania, że nie temat, ale sam akt wyboru i czynność artysty tworzy sztukę. Szczególne znaczenie dla nietradycyjnego rozumienia przez Stasińskiego funkcji medalu, który potocznie traktowany jest jako okazjonalne upamiętnianie ważniejszych postaci i wydarzeń ma jego „medal otwarty” składający się jak dotąd z pięćdziesięciu medali, jak dotąd — gdyż artysta traktuje go jako nie zamkniętą całość, stale uzupełnianą następnymi elementami. Nietradycyjność takiego traktowania medalu oznacza tu nadawanie mu walorów epickiego zapisu, a zarazem przeciwdziałanie przypadkowej, bo zewnętrznej sytuacji określonej funkcji medalu. Jest to zamierzenie już nie medaliera, lecz rzeźbiarza świadomego walorów działania większą strukturą przestrzenną, a zarazem podkreślenie, że poszczególne medale tworzyć mogą pewien całościowy ciąg, będący wyrazem określonych artystycznych zamierzeń, co nie zawsze docenia się obcując z pojedynczym egzemplarzem. W założeniu, iż jest to struktura otwarta kryje się także nieobce aktualnym tendencjom w sztukach plastycznych przekonanie, że tworzenie jest działaniem, w którym wartością liczącą się jest czas; że jest ono procesem, stawianiem się od czasu zależnym. Sądzę poza tym, że dla artysty atrakcyjną wydawać się może próba przekroczenia konieczności każdorazowego zamykania wypowiedzi w pojedynczych dziełach, gdyż każdej takiej skończonej w sensie materialnym wypowiedzi towarzyszy zapewne przekonanie o jej ograniczoności i niewystarczalności. Staralam się ukazać tutaj te właściwości medalierstwa Stasińskiego, które wskazują na jego odejście od tradycyjnego pojmowania medalu jako dziedziny twórczości artystycznej, na jego umiejętność nawiązywania dialogu z postawami twórczymi w sztukach plastycznych różnych gatunków i wykorzystywania różnorodnych technik. Jakkolwiek jednak wiele znajdujemy w tej twórczości związków z innymi dziedzinami sztuk plastycznych sądzę, że Stasiński jest przede wszystkim nie medalierem, lecz rzeźbiarzem sensu stricto. Skłaniają mnie do tego przekonania, co może wydać się paradoksalne, właśnie jego medale. Rozwiązanie większości z nich bowiem, choć wydaje się przystosowane do funkcji i formy medalu sprawia, że mogłyby one w zwiększonej skali działać z siłą właściwą płaskorzeźbie monumentalnej. Są jakby projektami większych rzeźbiarskich struktur. Przekonują o tym nie tylko takie realizacje, jak wspomniane już rzeźbiarskie opracowanie pomnika w Chełmnie nad Nerem, który jest przeniesieniem niemal jego rozwiązań medalierskich, lecz także abstrahująca od kameralnych wymiarów medali próba spojrzenia na nie, co potwierdza niejednokrotnie fotograficzna dokumentacja ich fragmentów w znacznie większej od naturalnej skali. Trudno tu odpowiedzieć na pytanie dlaczego

zatem artysta tworzy przede wszystkim jako medalier. Pomijając czynniki zewnętrzne nie zawsze sprzyjające możliwościom dużych realizacji można by sądzić, iż medalierstwo jest dla niego szansą powiedzenia więcej i szybciej, może też ważniejsze jest dla niego rozwiązywanie nasuwających mu się problemów twórczych, niż utrwalanie ich w postaci monumentalnej. Niezależnie jednak od tego jak ocenilibyśmy miejsce, jakie medalierstwo zajmuje w twórczości Stasińskiego z punktu widzenia jego własnych artystycznych celów, przyczynił się on niewątpliwie do istotnej zmiany statusu tej dziedziny twórczości traktowanej niekiedy jako rodzaj artystycznego rzemiosła bądź jako działalność na pograniczu sztuki użytkowej i tzw. czystej. Wykazał bowiem, że medal doskonale spełniać może funkcje właściwe malarstwu i poezji, funkcje przekątnika indywidualnej wizji świata, może stanowić wyraz osobistych postaw emocjonalnych i wartościujących i może podlegać różnorodnym przemianom warsztatowym i formalnym nie tracąc przy tym sobie właściwych możliwości docierania do szerokiego odbiorcy. Wśród wielorakich możliwości twórczych, jakie istnieją w sztuce współczesnej, Józef Stasiński od początku określił swą drogę twórczą świadomie decydując o wyborze środków wypowiedzi i ich przedmiocie. Rozległe zainteresowania innymi dziedzinami sztuki jak poezja i muzyka były dodatkowym czynnikiem określającym prawdziwie humanistyczną postawę artysty silnie zaangażowanego w istotne problemy współczesności, ale zarazem umiejącego dostrzegać piękno w różnych jego przejawach. W tym sensie Stasiński może być traktowany jako artysta, który rozwija idee sztuki renesansu, epoki która zrodziła medalierstwo.

TERESA KOSTYRKO

Art is the most wonderful means of getting into the definite and a definition of the infinite. I would like this motto to lead us into the world of Józef Stasiński's art, since this is an area growing into one with the reality surrounding us, and at the same time getting beyond it. The twenty-five years of this sculptor's artistic work have resulted in a record of our reality in its various aspects, beginning with most common phenomena, through important cultural developments, and ending with the most tragic events in the history of our nation, from personal and intimate things to those of great concern to all of us. This is not an ordinary record, since in each of these happenings the artist wants to show a value getting beyond the limits of what we can see through the established patterns of seeing and feeling imposed upon us. He tries to define what is the most valuable and what can make a transitory moment be an important factor enriching our life. 'To live is to see the light of day every day' reads one of his medals. The affirmation of life and its beauty which is not always visible seems to be the leitmotiv of his works. This is apparently an aesthetizing attitude, while in fact, it is the perception of the world determined by emotional and visual sensibility: '...to be able to give her a key to every gate', as he writes on the reverse of a medal devoted to his daughter Sylwia. The use of medal as a form of lyrical and often personal statements has been characteristic of Stasiński from the very beginning of his artistic work and is not typical of this branch of art. Although in the present-day medal engraving deviations can be observed from traditional themes and functions, it is difficult to find examples of approaching medal in as personal way as it is in Stasiński's art. It seems this is a characteristic of this artist's works that makes him a unique personage not only in Polish medal engraving. The emotional character of his works is usually emphasized by a poetical text seemingly contradicting bald official comments usually completing a traditional medal. His poetical comment accompanies not only themes connected with the artist's individual experiences, but also those presenting vital public developments by giving them the character of personal problems, too. For instance, the obverse of the medal *WIELKOPOLSKA (Great Poland)*, presenting the arms and the city hall of Poznań, and also agricultural and building machines in the background, reads: 'They have always tried to do every work connected with earth well, either when digging it or when raising a burial-mound', and the reverse of a medal commemorating the centenary of the existence of the Cegielski Works bears the following metaphor: 'Our hands build the hearts of ships'. In the symbolic *POLONEZ (Polonaise)* presenting

dancing couples we can find the commentary: 'On Monday morning, wearing clean overalls and clean shirts they will set about work'. And this apparently descriptive sentence has a poetical meaning, does not deprive the sculptor's representation of its importance and does not reduce its artistic impact, on the contrary it intensifies it, making daily human problems beautiful in their simplicity. It does not mean, however, that his art expresses only those things existing in reality that are beautiful and admirable. There is also a place in this art for a strong protest against forces destroying every human value, against evil symbolized in this art by war. The latter motif appears in various forms in Stasiński's art, even recently, when he created the series *POLSKA WALCZAKA NA FRONTACH II WOJNY SWIATOWEJ* (*Poland Fighting in the Battlefields of the Second World War*). The earliest works devoted to this subject appeared in the initial period of his activity as an artist. Particularly characteristic of this period is the medal *OCHRON MNIE* (*Protect Me*) of 1955, due to its classicistic features in composition and to contrasting with it expression concentrated in the presented human shape. Op. 190 *ROZSTRZELANIE* (*Execution*) and Op. 194 *BYLI WSROD NAS* (*Once They Were Among Us*) of 1962 come from the beginning of the second stage in the development of this subject. The medal *ROZSTRZELANIE* (*Execution*) dates back to the period, when the greatest sculptures by Stasiński came into being. His *monument to the Victims of Nazism at Chełmno on the Ner* added completely new formal solutions to his art and makes it possible to realize how much they depend on the meaning the artist wants to give to his works. Stasiński gave up the traditional form of medals relatively early, i.e. a regular circle with its main motif situated in its centre and with flat background exposing the main motif, since it was useless for other than traditional purposes of artistic expression. It was replaced by placing the main motif all over the surface of a medal and by irregular shaping of its form. Now, however, this innovation, too, turns out to be insufficient in reaching the aim. So, the artist gives up the to-date principles concerning the shape of a medal and its engraving. In *ROZSTRZELANIE* (*Execution*), form, which is close to a regular sculpture, is divided by a crack making up a deep slit. It cuts the presented human shape, thus manifesting the latter's destruction. *BYLI WSROD NAS* (*Once They Were Among Us*) presents a group of people enfeebled by physical suffering. One of them is shaped in the form of a hole right through the medal, in the form of a place that we can call empty in relation to matter. A man who died is all space. He continues to exist, but in other dimensions already and in our memory.

The formal solutions developed in connection with this subject reappear in his further works different in respect of their subject matter from those for which these solutions were developed. The expressive form imposed by the contents has made a lasting contribution to Stasiński's artistic means of expression. In my opinion, of similar importance to this art was the medal devoted to the Warsaw Uprising with its naturalistic fragments of the human palm. A number of medals designed on the basis of fragments of moulds of faces or hands were a surprising opposite to earlier medals engraved in such a delicate way that they resembled oil paintings. However, new forms do not eliminate from Stasiński's art his earlier means of expression. On the contrary, they become consolidated with the development of his art and enrich and complete each other. They make up a group of specific features that make Stasiński's medals differ from those by other authors. They are a combination of painting and sculpture. The facture of his medals, which is delicate in some parts, resembles impressionistic paintings and makes every medal changeable in value by concentrating light on its surface and apparently is the source of this light. This is so characteristic and individual feature of Stasiński's works that it has made some critics consider him to be a sculpture-colourist. The impression of the luminosity and colourfulness of his medals is intensified by a variety of techniques familiar to painting, too, since the author makes also use of a specific kind of collage by introducing to his medals moulds of dried plants, insects and pieces of textile that are always closely connected with the way of treating the surface of medal as a whole. The impression of colourfulness in the bronze or silver matter of medals sometimes results from enamelled or gilded fragments. Sometimes, in his recent works he uses screens characteristic of graphic arts mainly, but in his medals this technique seems to be specific of medal engraving. The variety of techniques and the resulting effects in the very structure of medals may produce the impression that the author attaches too much attention to the values of the very matter of material and that he plays with the matter. However, this is noticeable first of all to a penetrating viewer who can find a confirmation of his suppositions in medals-objects, for instance a crumpled pack of cigarettes Windsor-Deluxe cast in bronze. However, even such a playful gesture of the artist seems symptomatic of this art, since it is in accordance not only with his intention to record reality, but also and first of all with his wish to reveal in it unnoticeable artistic values. This may be considered to be a token of the conviction specific of our times that it is not the subject but the very act of choosing and the

artist's work that make art. Of particular importance to Stasiński's non-traditional conception of medal, generally treated as occasional commemoration of more important people or events, is his 'open medal' so far embracing fifty medals, so far for the artist considers it to be an incomplete whole continuously being completed by new elements. The non-traditional approach to medals in this case is to give them the values of an epical record and at the same time to counteract a casual function of medals, casual since it is determined by an outer situation. This is not an aim of a medal-maker, but of a sculptor aware of the impact of a larger spatial structure, and at the same time it is an emphasis on the fact that individual medals should make up a certain integral series demonstrating definite artistic purposes, which not always can be properly assessed when dealing with a single medal. The assumption that this is an open structure includes the conviction familiar to the current trends in fine arts that creating is acting in which a value that counts is time, that it is a process depending on time. Moreover, I think it may seem attractive for an artist to disregard the necessity of closing his ideas in single works, since each impression of this kind which is complete in its material meaning is surely accompanied by the conviction that it is limited and insufficient. I try to show the qualities of Stasiński's medal engraving that present his departure from the traditional conception of medal as an art, and also his ability of dialoguing with various creative attitudes in fine arts and of making use of various techniques. Although we can find many links in this art with other branches of fine arts, in my opinion Stasiński is not a medal-maker, but a sculptor *sensu stricto*. It is his medals that make me think so, paradoxical as it is, since most of them, although adjusted to the function and form of medal, might have the impact characteristic of a monumental bas-relief, if they were enlarged. They seem to be the designs of larger sculptures. This can be demonstrated not only by the aforementioned monument at Chełmno on the Ner, which is almost a transposition of his solutions in medal engraving, but also by an attempt to see his medals taking no account of their size, which has been confirmed many a time by the photographic documentation of their fragments greatly scaled up. It is difficult to answer the question why he is first of all a medal designer. Taking no account of objective factors usually preventing the implementation of larger sculptures, one might think that medal engraving is for him a chance of saying more and quicker. Perhaps, he finds it more important to solve the artistic problems he copes with rather than to put them into monumental forms.

Irrespective of our assessment of the place of medal engraving in Stasiński's art from the viewpoint of his own artistic purposes, he has undoubtedly contributed to a vital change in the status of this branch of art, now and then treated as a kind of artistic handicraft or as an activity on the borderline between applied arts and pure art. He has demonstrated that medals can have the functions characteristic of painting and poetry and those of a transmitter of an individual vision of the world as well as that they may be a token of emotional and valuing individual attitudes, and also that they can undergo various technical and formal changes losing none of their specific potentials in making an impact on the average viewer. Among the many artistic possibilities existing in the present-day art, Józef Stasiński determined his creative way from the very beginning and consciously determined the choice of his means and their subject. His broad interests in other branches of art such as poetry and music make up another factor determining his genuinely humanistic attitude of an artist deeply concerned himself with the current problems of importance, but at the same time able to see every aspect of beauty. In this sense Stasiński can be regarded as an artist who develops the ideas of the Renaissance that originated medal engraving.

JÓZEF STASIŃSKI
Poznań, ul. Idzikowskiego 5

Ur. 1927 r. w Poznaniu. Studia: PWSSP w Poznaniu i ASP w Warszawie, dyplom 1954. Twórczość w dziedzinie medalierstwa, rzeźby i wzornictwa przemysłowego. W latach 1954—1973 pracuje w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu, od 1975 r. w Zakładzie Architektury Politechniki Poznańskiej w charakterze nauczyciela rzeźby.

UDZIAŁ W WYSTAWACH, KONKURSACH, NAGRODY:

- 1950 Ogólnopolska wystawa młodzież walczy o pokój, Warszawa
- 1951 Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na projekt pomnika Wyzwolenia Oświęcimia przez Armię Radziecką (współautor Mieczysław Welter)
- 1952 II nagroda w konkursie na projekt pomnika wdzięczności dla Armii Radzieckiej w Krakowie
- 1953 III nagroda w konkursie na medalion W. I. Lenina
- 1954 IV Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa — III nagroda
X Jubileuszowa zimowa wystawa plastyki, Radom
Wystawa wiosenna Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wystawa jesienna Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Konkurs na polichromię Starego Rynku w Poznaniu (ze Zbigniewem Bednarowiczem)
- 1955 Ogólnopolska wystawa młodej plastyki, Warszawa Arsenał — nagroda
XI Zimowa wystawa plastyki, Radom
Międzynarodowa wystawa sztuki młodych, Warszawa — I nagroda — złoty medal
Wystawa prac młodych plastyków Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wystawa jesienna Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
I nagroda w ogólnopolskim konkursie na dzieło sztuki z okazji Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie
I nagroda w regionalnym konkursie „Wielkopolska w plastyce”, Poznań
Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na portret Adama Mickiewicza, Warszawa
Realizacja wystroju kamieniczki nr 56 na Starym Rynku w Poznaniu (współpraca Mieczysław Welter)
- 1956 I Wystawa indywidualna, Poznań BWA (ze Zbigniewem Kają)
XII Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom
Pokazy prac Grupy R-55, Poznań
Wystawa młodej plastyki polskiej, Berlin, Lipsk
Wystawa sztuki polskiej, New Delhi, Kalkuta, Madras, Bombaj
Nagroda artystyczna (młodych) m. Poznania
Realizacja wystroju rzeźbiarskiego kamieniczek nr nr 63 i 87 na Starym Rynku w Poznaniu
- 1957 Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa i rzeźby, Sopot
XIII Ogólnopolska wystawa zimowa plastyki, Radom — wyróżnienie
Wystawa rzeźby Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wystawa nowoczesnej sztuki polskiej, Belgrad, Lublana, Zagrzeb, Skopje
Wystawa prac plastyków polskich, Kair, Aleksandria
- 1958 II Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
XIV Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom — wyróżnienie
Salon wiosenny Okręgu ZPAP, Poznań
Wystawa eliminacyjna sekcji rzeźby Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
III nagroda w konkursie „VII wieków Warszawy”, Warszawa

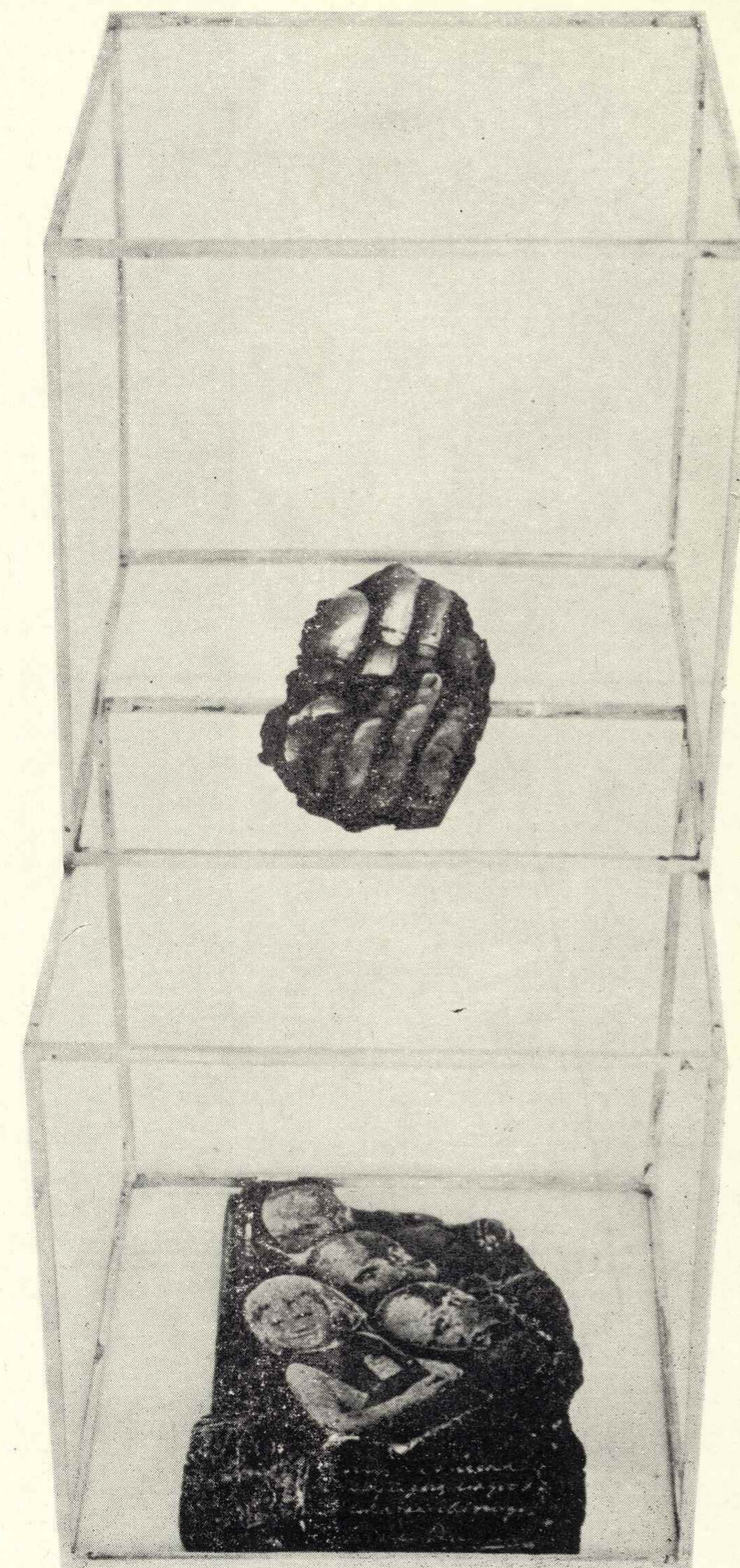
II i III nagroda w konkursie ogólnopolskim na projekt monety, Warszawa

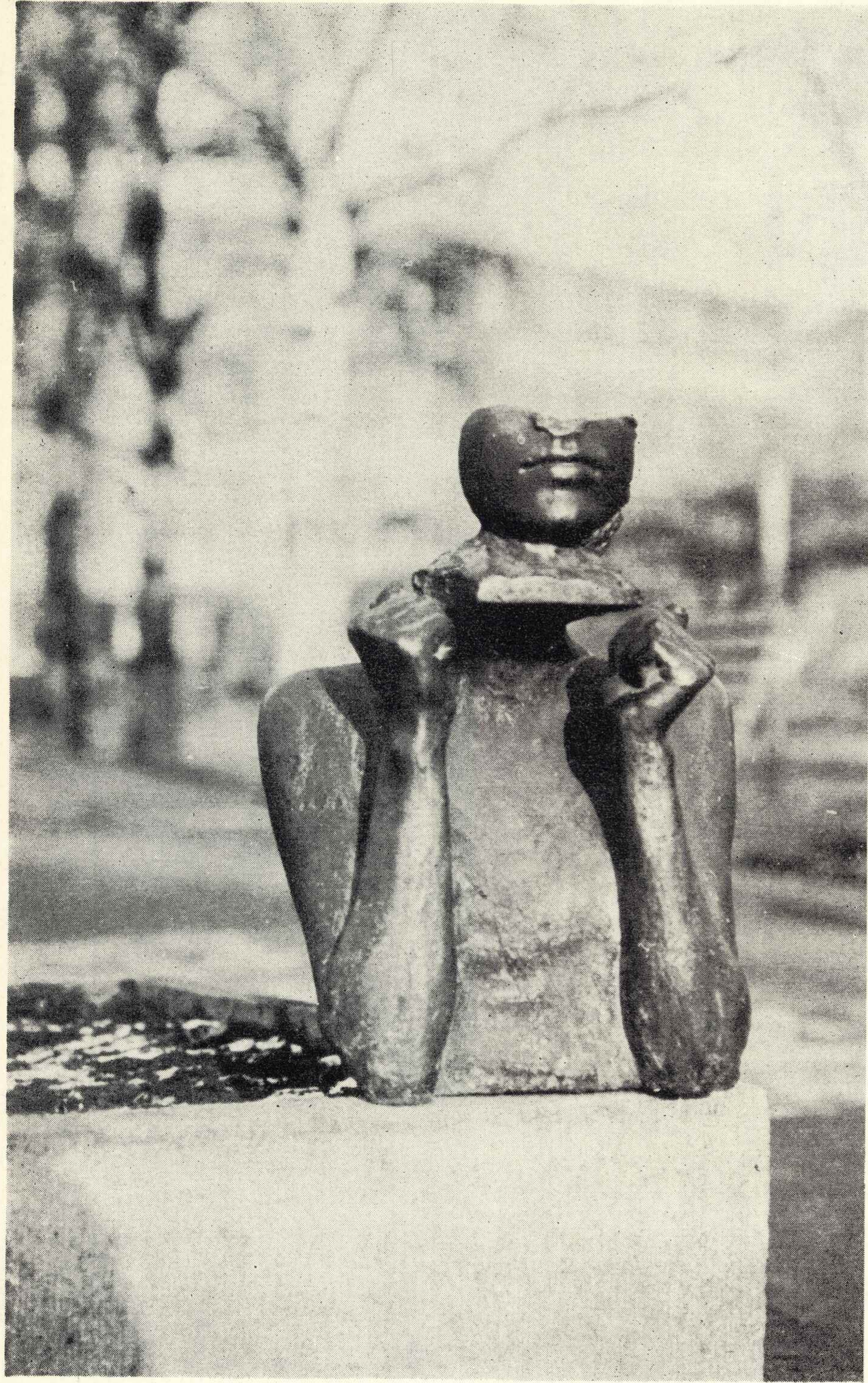
- 1959 III Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
XV Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom — nagroda
Wystawa rzeźby Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na projekt pomnika Bohaterów Warszawy, Warszawa (współautor arch. Jerzy Buszkiewicz)
- 1960 II Wystawa indywidualna, Warszawa Klub Oficerski ✓
Rzeźba polska 1945-1960, Warszawa
XVI Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom — nagroda
Wystawa rzeźby Okręgu Poznańskiego ZPAP, Zielona Góra
Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
- 1961 III Wystawa indywidualna, Toruń CBWA ✓
Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa
XVII Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom — nagroda
Wystawa rzeźby (10 autorów), Szczecin
- 1962 IV Wystawa indywidualna, Szamotuły Muzeum Ziemi Szamotulskiej ✓
XVIII Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom
Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Rzeźba poznańska, Sopot
Dwie pierwsze nagrody w konkursie na projekt pomnika Ofiar Faszyzmu w Chełmnie n/Nerem (współautor arch. Jerzy Buszkiewicz)
Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na projekt pomnika Pomordowanej Ludności w Lublinie
III nagroda w regionalnym konkursie na projekt pamiętki z Poznania, Poznań
Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na projekt pomnika Bolesława Prusa w Warszawie (współautor arch. Jerzy Buszkiewicz)
Realizacja pomnika kardynała Augusta Hlonda w Katedrze Poznańskiej
- 1963 V Wystawa indywidualna, Szczecin BWA ✓
XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa
I Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa
XIX Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom
Salon wiosenny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wystawa propozycji rzeźbiarskich, Konin, Turek
Międzynarodowa wystawa medali, Rzym
Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Haga
II nagroda w konkursie na projekt lampy kinkietowej
Wyróżnienie za plakat Kaliskich Spotkań Teatralnych, Poznań
- 1964 VI Wystawa indywidualna, Gdynia BWA ✓
V Ogólnopolska wystawa plastyki marynistycznej, Warszawa
Ogólnopolska wystawa medali, Warszawa
Salon wiosenny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wystawa rzeźby Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Wystawa rzeźby z Poznania, Kraków
Warszawa w sztuce, Warszawa — nagroda
Międzynarodowy konkurs na medal o tematyce dowolnej, Arezzo

Nagroda Prezydium Rady Narodowej m. Poznania
Realizacja pomnika Ofiar Faszyzmu w Chełmnie n/Nerem (współpraca Benedykt Kasznia)

- 1965 Wystawa grafiki i rzeźby — XX lat PRL w twórczości plastycznej, Warszawa
XX Jubileuszowa wystawa plastyki, Radom
Polska rzeźba plenerowa, Opole
Warszawa w sztuce, Warszawa
Międzynarodowy konkurs na medal o tematyce dowolnej, Arezzo
Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Ateny
- 1966 Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław
Polska rzeźba plenerowa, Opole
Wystawa rzeźby Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Międzynarodowy konkurs na medal o tematyce dowolnej, Arezzo
Wystawa polskiego medalierstwa, Sofia, Budapeszt
- 1967 VII Wystawa indywidualna, Wrocław Muzeum Sztuki Medalierskiej ✓
Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa — nagroda
Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Międzynarodowa wystawa medalierstwa (Polska, Finlandia, Włochy), Helsinki i inne miasta Finlandii, Sztokholm
Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Paryż
Współczesne polskie medale i plakiety, Brno
III nagroda w ogólnopolskim konkursie na medal z okazji 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, Warszawa
Realizacja medalu z okazji 50 rocznicy Rewolucji Październikowej, Wrocław (konkurs zamknięty)
- 1968 XXV-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa — wyróżnienie
II Festiwal sztuk pięknych, Warszawa — wyróżnienie
II Plenerowa wystawa rzeźby „Merkury 68”, Poznań
Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
Międzynarodowa wystawa „Kobieta w medalu”, Madryt
Międzynarodowy konkurs na medal o tematyce dowolnej, Arezzo
Tematyka społeczno-rewolucyjna w polskiej sztuce plastycznej, Moskwa
Dwa wyróżnienia w ogólnopolskim konkursie „Jeździec i koń”, Warszawa
Realizacja medalu z okazji odsłonięcia pomnika Henryka Sienkiewicza w Bydgoszczy
- 1969 VIII Wystawa indywidualna (w poznańskich zakładach pracy: H. Cegielski, Stomil, Huta Szkła w Antoninku, Klub Handlowca Merkury) ✓
III Ogólnopolska wystawa „Przeciw wojnie”, Lublin — wyróżnienie
III Plenerowa wystawa rzeźby „Merkury 69”, Poznań
Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa
Plastyka poznańska w XXV-lecie PRL, Poznań
Wielkopolska na froncie walki z hitleryzmem 1939-1945, Poznań
Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym (wystawa z okazji kongresu UNICEF), Warszawa, Berno, Lucerna

- Wystawa sztuki polskiej (wybór z wystawy XXV-lecie LWP w twórczości plastycznej), Budapeszt
- 1970 IX Wystawa indywidualna, Wągrowiec Dom Kultury ✓
 Wojna i pokój w twórczości plastycznej, Poznań
 XXV rocznica powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy, Wrocław
 Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
 Wystawa sztuki krajów socjalistycznych „Przeciw wojnie i faszyzmowi”, Warszawa
 Międzynarodowa wystawa numizmatyki, Wodzisław Śląski
 Medalierstwo polskie, Moskwa
 Nagroda w konkursie zamkniętym na medal Rady Państwa, Warszawa
 Dwie nagrody w konkursie zamkniętym na rzeźbę, Warszawa
 Realizacja tablicy na gmachu Urzędu Miejskiego w Poznaniu upamiętniającej nadanie przez Radę Państwa Poznaniowi Orderu Budowniczego Polski Ludowej
- 1971 X Wystawa indywidualna, Poznań Muzeum Narodowe ✓
 Wystawa plastyki marynistycznej, Warszawa
 Ogólnopolska wystawa „Portret człowieka”, Warszawa
 III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa
 Wystawa batalistyczna Okręgu Poznańskiego ZPAP, Warszawa
 Wystawa z okazji XXX-lecia powstania PPR, Poznań
 Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
 Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Kolonia, Norymberga
 Międzynarodowa wystawa numizmatyki, Drezno
 Wystawa medalierstwa polskiego, Hawana
 Wystawa medalierstwa polskiego, Sofia
 50 lat sztuki medalierskiej w Polsce, Paryż
 Współczesne medalierstwo polskie, Haga
 Dwie pierwsze nagrody w konkursie ogólnopolskim na pamiątkę związaną z Mikołajem Kopernikiem, Warszawa
 Wyróżniony Odznaką Zasłużony Działacz Kultury
- 1971/72 Rzeźba pomnikowa i monumentalna w PRL, Wrocław, Berlin, Moskwa
- 1972 XI Wystawa indywidualna, Szczecin BWA ✓
 XII Wystawa indywidualna, Brno Muzeum ✓
 XIII Wystawa indywidualna, Opole BWA ✓
 Temat muzyczny w medalierstwie, Warszawa
 Salon 72, Poznań
 Wystawa dwudziestu z Poznania, Kraków
 Wystawa z okazji walnego zjazdu ZPAP, Poznań
 Wojna i pokój w polskiej sztuce współczesnej, Berlin, Cottbus, Frankfurt n/Odrą
 Wystawa olimpijska „Człowiek i morze”, Kilonia
 Medale PRL w zbiorach Muzeum Narodowego w Szczecinie. Rostock
 Wystawa Okręgu Poznańskiego ZPAP, Brno, Praga
 Wystawa grupy marynistów, Praga
 Zakończenie realizacji serii 4 medali „Mikołaj Kopernik”
- 1972/73 Muzyka inspiracją rzeźbiarza, Budapeszt, Praga, Bratysława
- 1973 XXX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa — I nagroda
 Małe formy rzeźbiarskie, Poznań
 Wystawa Ludowe Wojsko Polskie, Poznań
 Salon jesienny Okręgu Poznańskiego ZPAP, Poznań
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Helsinki
 I Biennale medali ku czci Dantego, Rawenna
 Medale polskie, Mediolan
 I, II nagroda i wyróżnienie w konkursie z okazji Roku Nauki Polskiej, Poznań
 Nagroda III stopnia Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości artystycznej w dziedzinie rzeźby
- 1974 Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot — nagroda
 Ogólnopolska wystawa medali, Rzeszów
 Ogólnopolska wystawa małych form rzeźbiarskich, Poznań
 Współczesne medalierstwo polskie, Poznań
 Wystawa z okazji Dni Morza, Warszawa
 Wystawa rzeźby plenerowej „Merkury 74”, Poznań
 Współczesne medalierstwo polskie, Wiedeń
 Wystawa sztuki polskiej „Polska 74”, Essen
 Współczesne medalierstwo i rzeźba polska, Oslo
 Wystawa małych form rzeźbiarskich i medalierstwa, Berlin
 Wojna i pokój w plastyce polskiej, Brno, Płowdiw
 Ludowe Wojsko Polskie w twórczości plastyków polskich, Praga, Brno, Bratysława
 I nagroda w konkursie na dzieło plastyczne z okazji XXX-lecia PRL (za medal otwarty), Poznań
 Odznaczony Brązową Odznaką Zasłużonego Działacza Ligi Obrony Kraju, Odznaką Honorową m. Poznania, Odznaką za Zasługi dla Rozwoju Województwa Poznańskiego
 Zrealizowano film o twórczości artysty pt. Suita z brązu w reż. K. Muchy, wg scenariusza A. Kochanowskiego
- 1975 XIV Wystawa indywidualna „Temat muzyczny w medalu”, Warszawa Filharmonia (w ramach Panoramy XXX-lecia) ✓
 XV Wystawa indywidualna „Kronika XXX-lecia PRL w medalach Józefa Stasińskiego”, Poznań BWA, Warszawa Galeria DWP, Białystok BWA, Praga Ośrodek Kultury Polskiej ✓
 XXX rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa, Drezno, Budapeszt
 Plastyka poznańska — Aktualne tendencje (w ramach Panoramy XXX-lecia PRL), Warszawa
 Wystawa z okazji Święta Zwycięstwa, Poznań
 Poznań — Warszawie. Wystawa medalierstwa z okazji Panoramy XXX-lecia, Warszawa
 Wizerunek kobiety, Sopot
 Wystawa „Czas tworzenia”, Poznań
 Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Kraków
 Nowe formy i tendencje we współczesnym medalierstwie polskim, Dortmund
 Wystawa małych form rzeźbiarskich i medali, Wiedeń
 Zakończenie realizacji serii 14 medali w 300 rocznicę wygaśnięcia rodu Piastów Śląskich 1675—1975 (edytor Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu)
 Odznaczony brązowym medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju
- 1976 XV Wystawa indywidualna „Kronika XXX-lecia PRL w medalach Józefa Stasińskiego”, Konin ✓
 VI Festiwal sztuk pięknych, Warszawa
 Morze w malarstwie, grafice i medalierstwie plastyków poznańskich, Poznań
 Współczesne medalierstwo polskie, Praga
 Zakończenie realizacji serii 12 medali „Polska walcząca na frontach II wojny światowej 1939—1945”
 Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką ZPAP

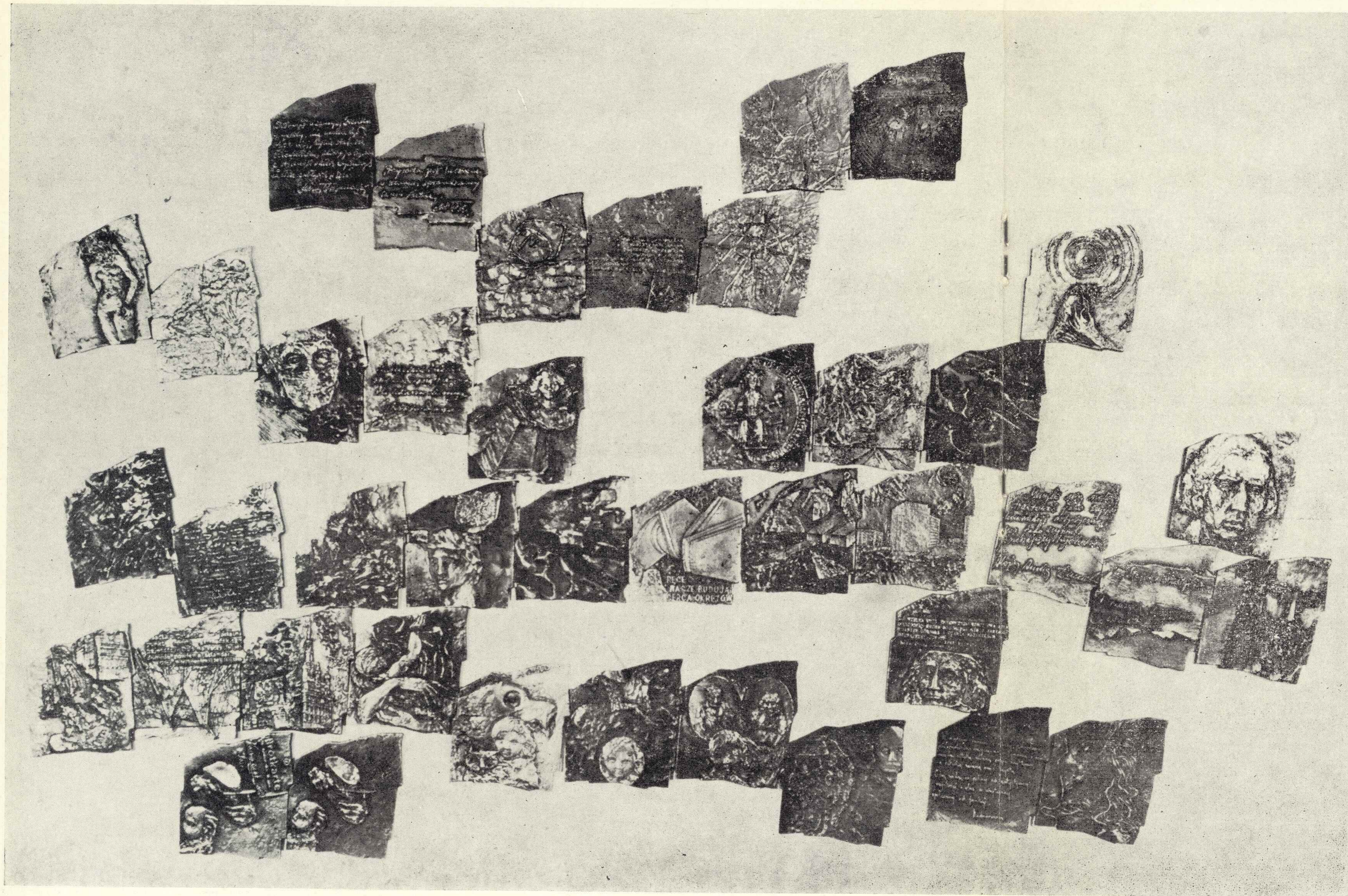

5

4

Medal otwarty

119. Baśń, OPUS 625
120. Dziewczyna w welonie, OPUS 628
121. Oko powietrza, OPUS 629
122. Ręce nasze budują..., OPUS 639
123. Wiosna, OPUS 640
124. Nowy dom, OPUS 641
125. Bogactwo, OPUS 642
126. Chirurg, OPUS 643
127. Aurea prima..., OPUS 644
128. Fryderyk Chopin, OPUS 645
129. My, OPUS 646
130. Wielki jubileusz, OPUS 647
131. Święto Matki, OPUS 648
132. Józef Wybicki, OPUS 649
133. Święto rodzinne, OPUS 650
134. Wiosna, OPUS 651
135. Dzień powszedni, OPUS 652
136. Wspomnienie, OPUS 653
137. Maszyna, OPUS 654
138. Pogrzeb, OPUS 655
139. Pieczęć, OPUS 656
140. Uczennica, OPUS 657
141. Merkury, OPUS 658
142. Herb, OPUS 659
143. Atak, OPUS 660
144. Padła cytadela..., OPUS 661
145. Legenda, OPUS 662
146. Aglomeracja poznańska pn., OPUS 663
147. Aglomeracja poznańska pd., OPUS 664
148. Etiuda, OPUS 665
149. Henryk Wieniawski, OPUS 666
150. Hymn, OPUS 669
151. Adam Mickiewicz, OPUS 670
152. Uśmiech dziecka... (Wiktor Dega), OPUS 671
153. W naszym świecie... (Zbigniew Bednarowicz), OPUS 672
154. Z muzyką do piękna... (Stefan Stulgrosz), OPUS 673
155. Iść za marzeniem... (Krzysztof Kostyrko), OPUS 674
156. Muzyki nie należy traktować... (Alojzy Andrzej Luczak), OPUS 675
157. Jeżeli nie porównałeś... (Jerzy Buszkiewicz), OPUS 676
158. Istniejąc w samym środku przyrody... (Adam Kochanowski), OPUS 677
159. Przyroda jest lustrem... (Adam Kochanowski), OPUS 678
160. Sen Sylwii, OPUS 684

7

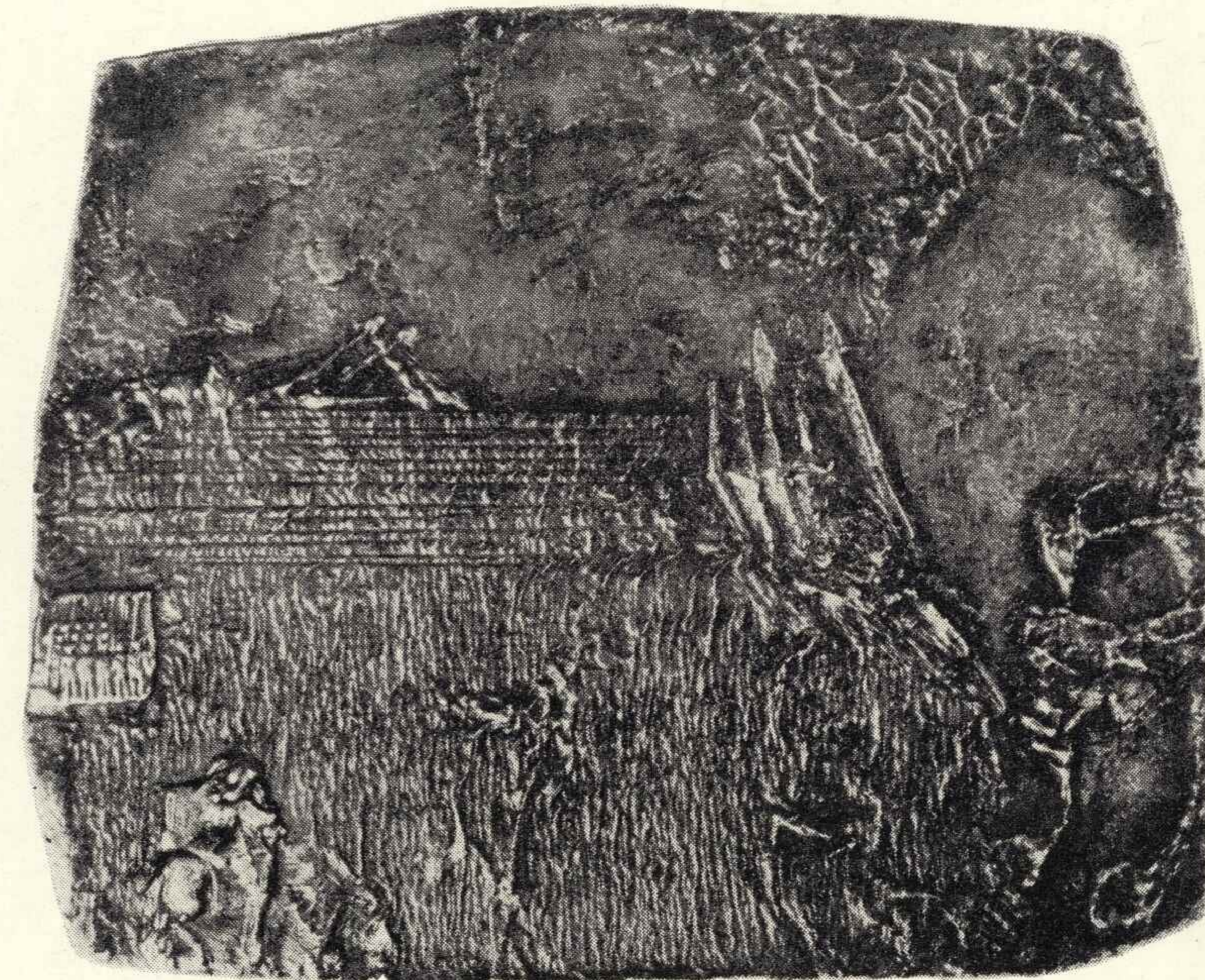
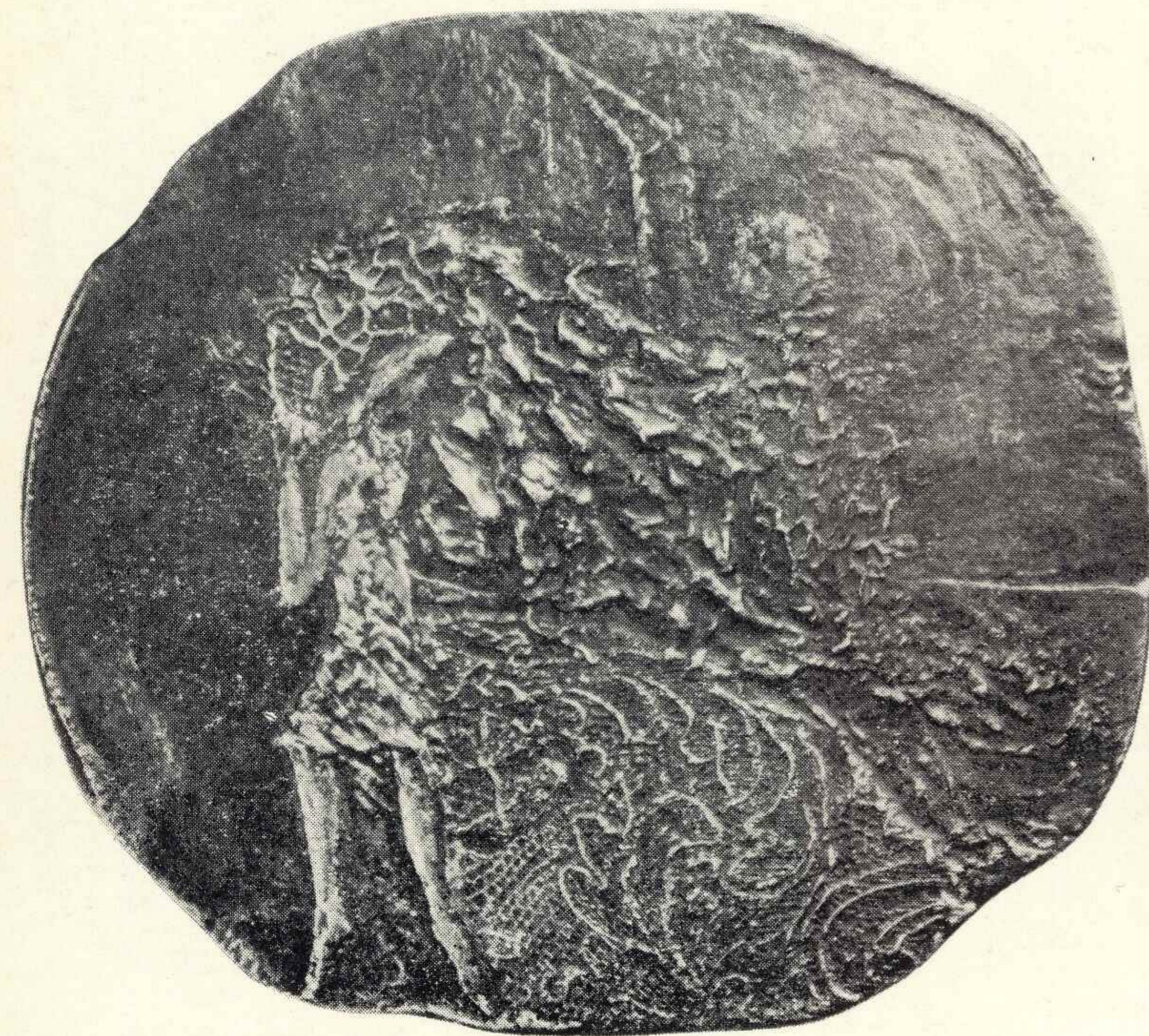
Urna, OPUS 352, 1968, (poza kat.)

21
31

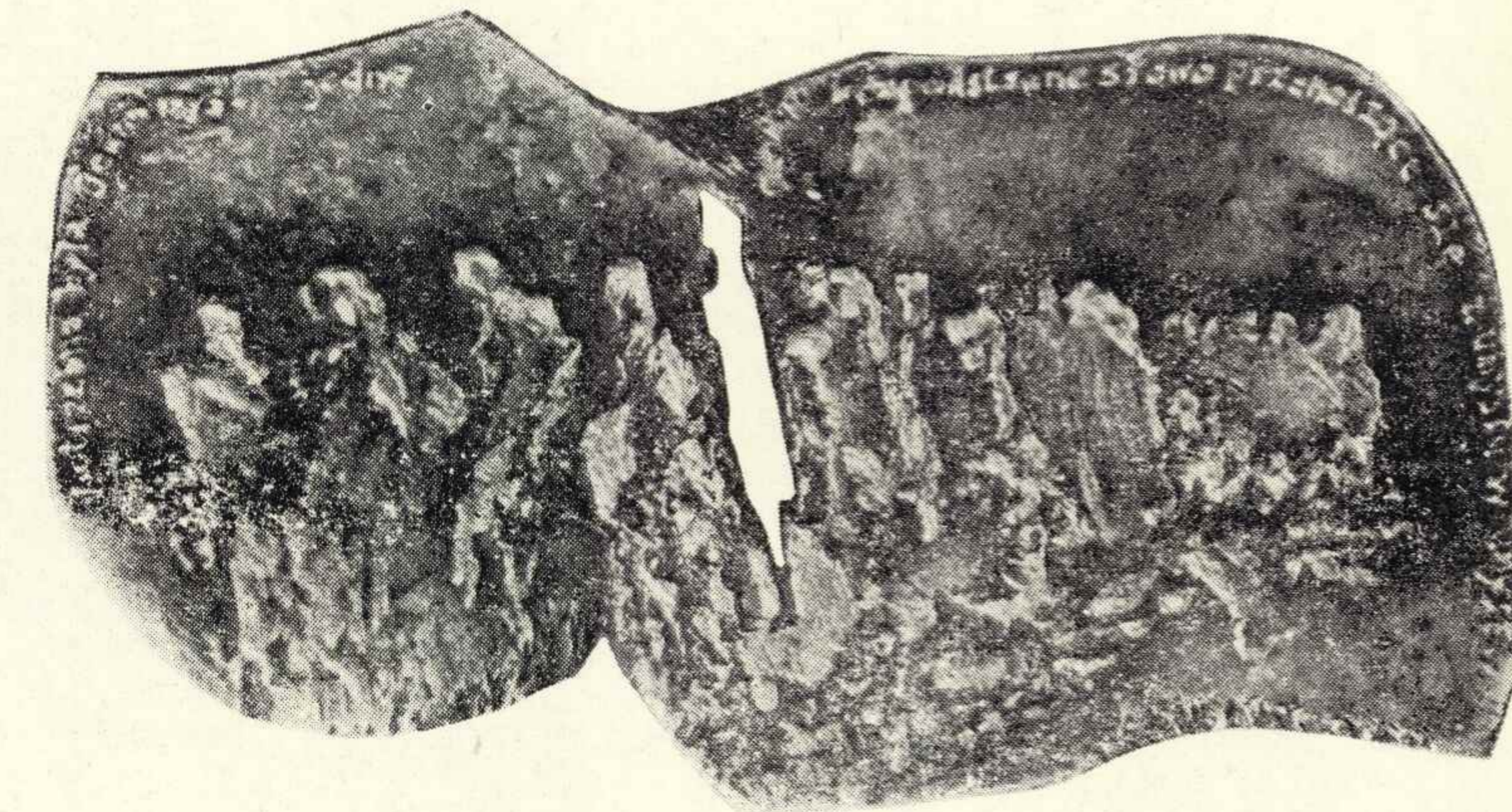
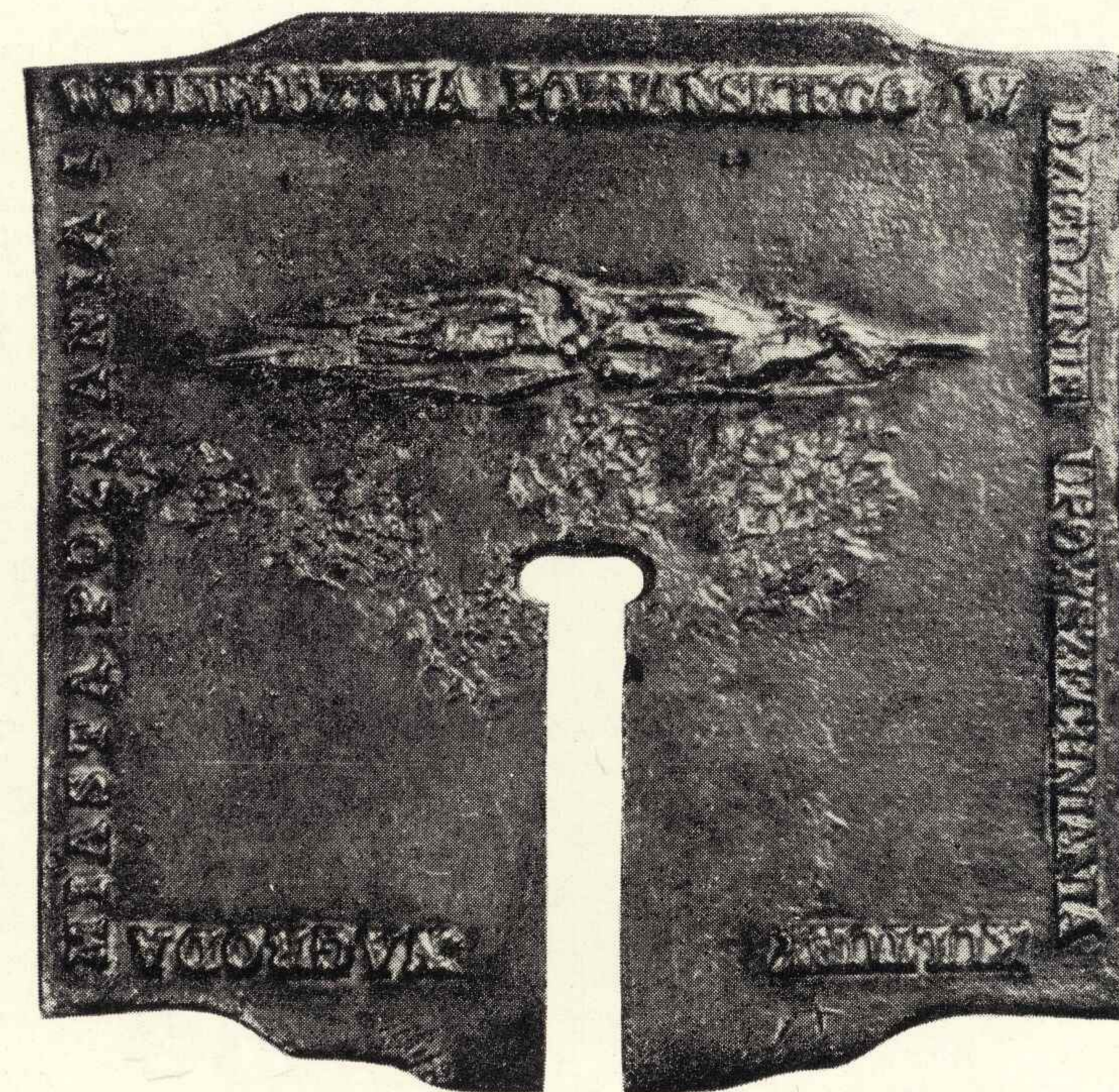
17
32

25
79

45
26

29a
46a

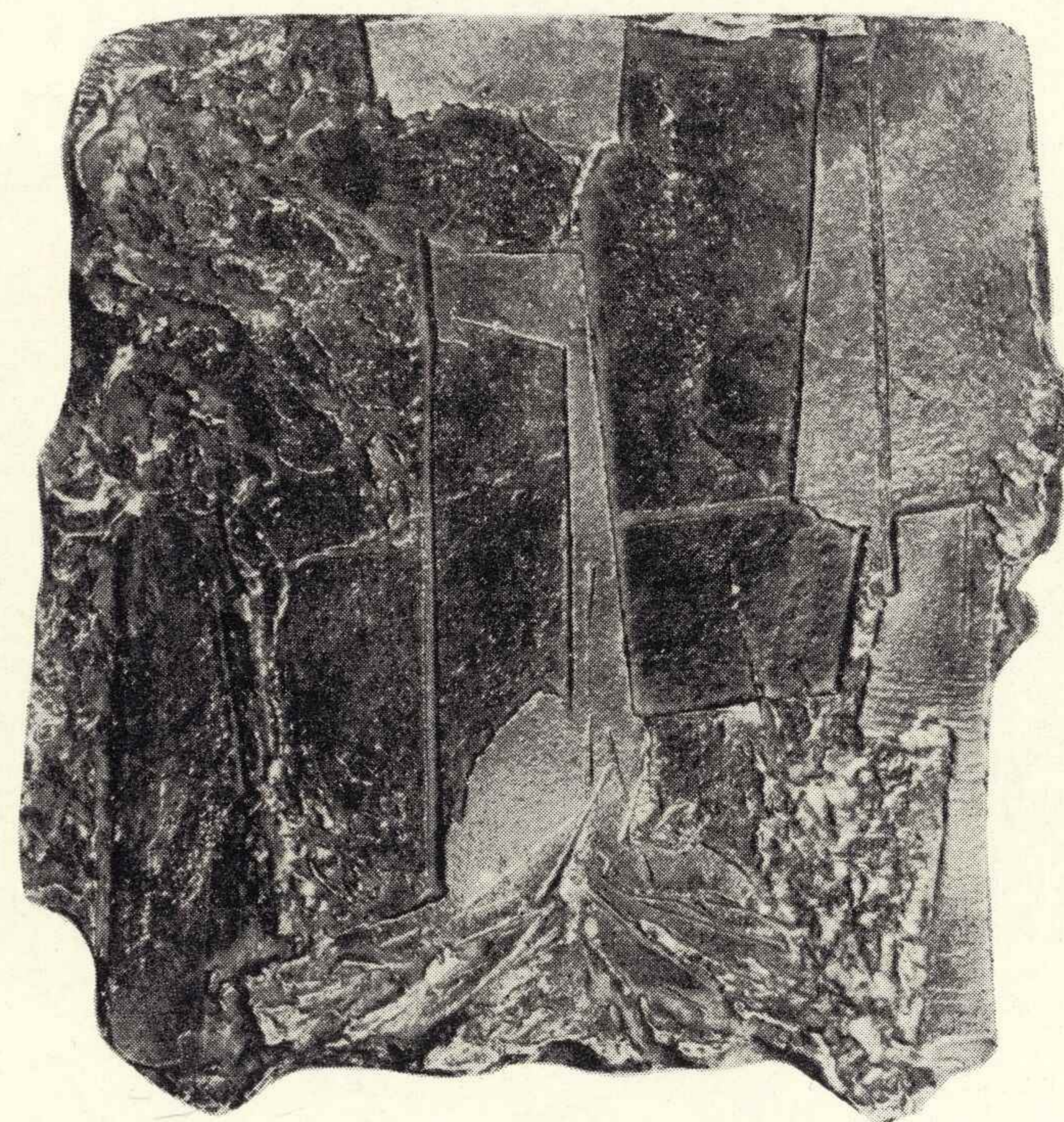
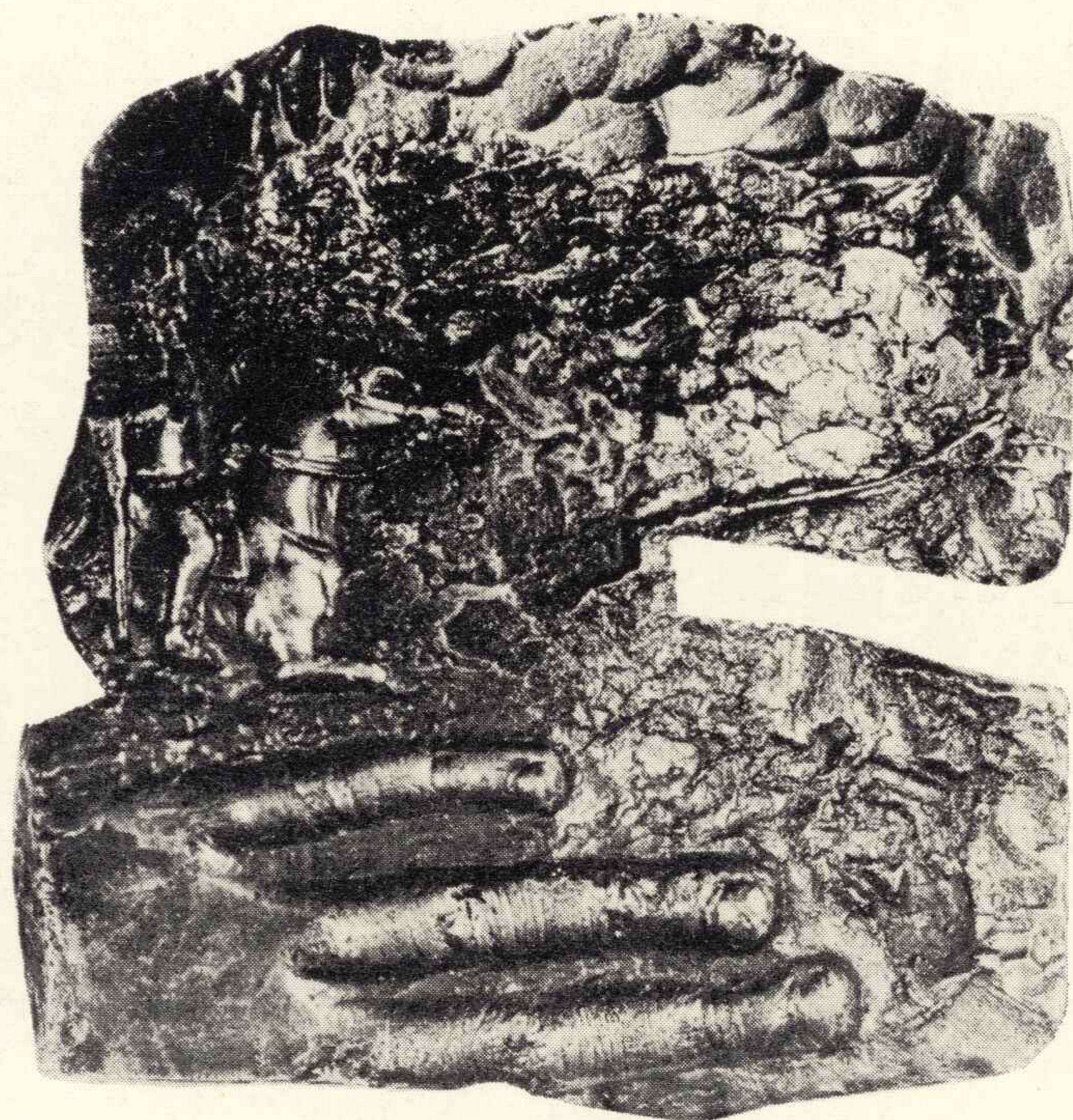
29b
46b

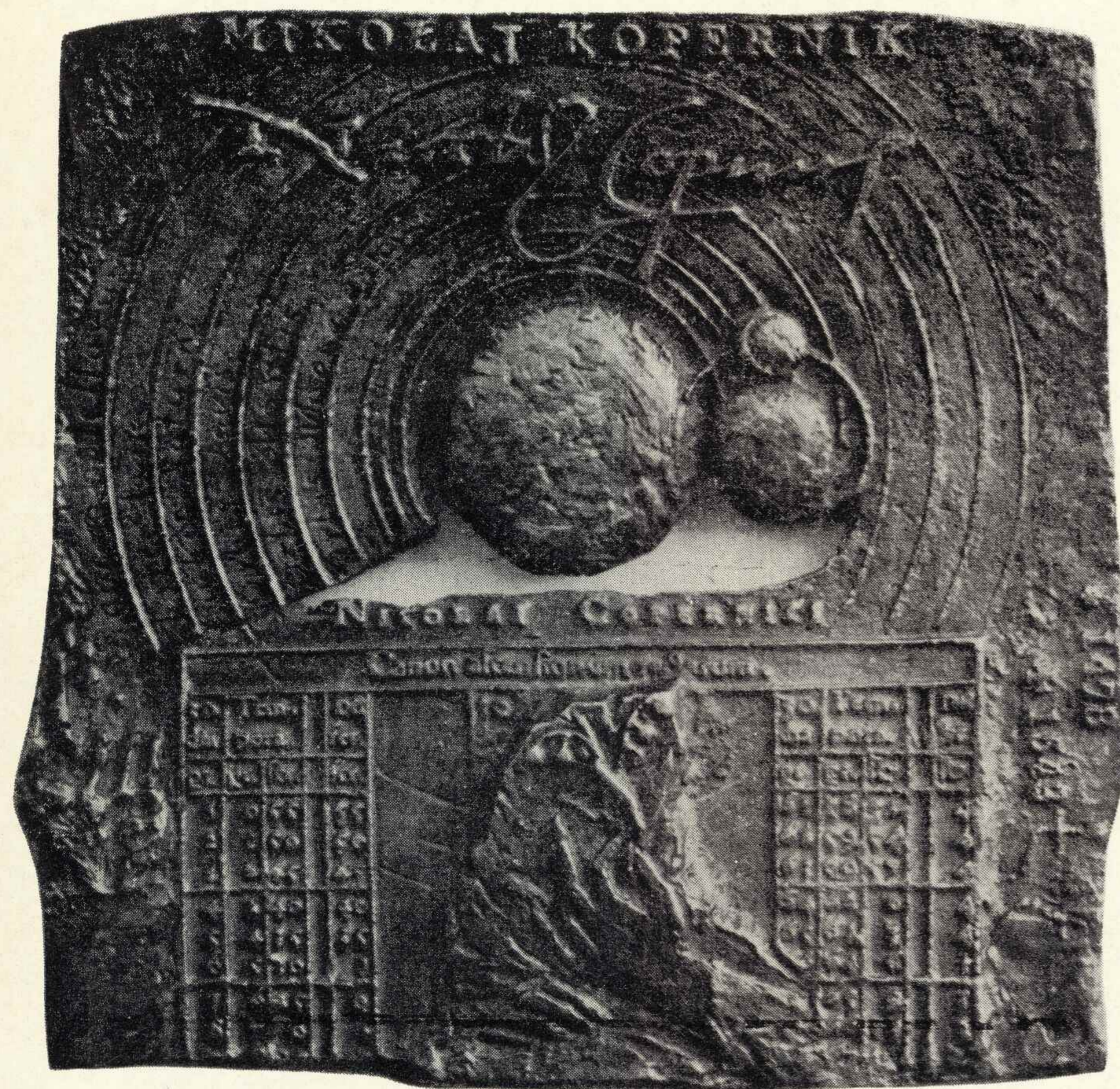

56a
67a

56b
67b

Mikołaj Kopernik, OPUS 577, 1973 (poza kat.)

83a

90a

83b

90b

76a

99a

76b

99b

SPIS PRAC

RZEŹBA PEŁNA

1. Dziecko i chleb, 1958, brąz, wys. 42
2. Mała żniwiarka, 1961, brąz, wys. 42
3. Głowa w hełmie, 1963, sztuczny kamień, wys. 89
4. **Głowa w hełmie, 1969-1970, brąz sztuczny kamień, wys. 52**
5. **Snież nadal, 1970, brąz, wys. 55**
wł. Muzeum Narodowego w Poznaniu
6. **Urny, 1976, mosiądz, wys. 42**

MEDALE

1. Portret K. B., OPUS 1, 1950, brąz awers, Ø 66
2. Marysia, OPUS 5, 1953, brąz awers, Ø 66
3. Manifestacja, OPUS 6, 1953, brąz awers, Ø 72
4. Ochroń mnie, OPUS 14, 1954, srebro awers, Ø 77
5. Sylwette — médaille à Picasso, OPUS 20, 1955, srebro awers i rewers, Ø 68
6. Uczennica, OPUS 23, 1955, brąz awers, Ø 86
7. **Przeciw wojnie, OPUS 22, 1955, brąz awers i rewers, 77×77**
8. Dziewczyna, OPUS 38, 1956, brąz awers, 80×87
9. Magdalena — portret pianistki, OPUS 48, 1957, brąz awers, Ø 78
10. Portret K. S., OPUS 50, 1957, brąz awers i rewers, 78×81
11. Dziewczyna w pejzażu, OPUS 66, 1958, brąz medal jednostronny, 101×153
12. Dzieci, OPUS 81, 1959, brąz medal jednostronny, 155×155
13. Dziecko i ptasie domki, OPUS 98, 1959, brąz srebrzony awers i rewers, 82×86
14. Mała żniwiarka, OPUS 108, 1959, brąz awers i rewers, 107×116
15. Portret matki, OPUS 112, 1959, brąz medal jednostronny, 120×100
16. Odświeżenie pomnika Adama Mickiewicza, OPUS 121, 1960, brąz awers i rewers, 111×116
17. **Mała żniwiarka, OPUS 153, 1961, brąz awers, 121×158**
18. Piękna ogrodniczka, OPUS 157, 1961, srebro awers i rewers, 134×134
19. Piękna ogrodniczka, OPUS 161, 1961, brąz srebrzony rewers, 128×163
20. Człowiek w pejzażu, OPUS 165, 1961, mosiądz rewers, 131×155
21. **Wiosna, OPUS 178, 1962, brąz awers i rewers, 138×139**
22. Cytadela, OPUS 179, 1962, brąz awers i rewers, 145×144
23. Zuzanna, OPUS 181, 1962, brąz awers, 86×102
24. Dafne, OPUS 188, 1962, brąz awers, 88×94
25. **Rozstrzelanie, OPUS 190, 1962, brąz awers i rewers, 110×113**
26. **Byli wśród nas, OPUS 194, 1962, brąz awers, 82×157**
27. Głowa w hełmie, OPUS 198, 1963, brąz awers i rewers, 93×118
28. Głowa w hełmie, OPUS 237, 1964, brąz awers i rewers, 101×128
29. **Konstrukcja wielu wspomnień — słoneczna niedziela, OPUS 242, 1964, brąz awers i rewers, 174×147**
30. Requiem, OPUS 262, 1965, srebro awers, 131×138
31. **Piękna ogrodniczka, OPUS 267, 1965, mosiądz rewers, 141×152**
32. **Uczta, OPUS 268, brąz rewers, 142×168**
33. Dom, OPUS 278, 1966, brąz awers, 132×145
34. Tarcze, OPUS 279, 1966, mosiądz srebrzony awers i rewers, 145×156
35. Profesor dr Józef Kostrzewski, OPUS 294, 1966, brąz awers i rewers, 75×86
36. 150-lecie Biblioteki Kórnickiej, OPUS 307, 1967, brąz awers, 105×107

37. 1917—1967, OPUS 318, 1967, brąz awers, 115×115
38. 150 rocznica śmierci Tadeusza Kościuszki, OPUS 325, 1967, brąz awers i rewers, 110×115
39. Poznań — miasto tysiącletniej tradycji, OPUS 330, 1967, brąz awers, 104×128
40. Etiuda, OPUS 333, 1967, brąz awers, 128×153
41. Pragnienie, OPUS 339, 1967, brąz medal jednostronny, 134×119
42. Etudia I. S., OPUS 342, 1967, brąz medal jednostronny, 112×72
43. Ballada noworoczna, OPUS 343, 1968, brąz medal jednostronny, 124×147
44. Człowiek z tarczą, OPUS 344, 1968, brąz awers i rewers, 126×147
45. **Dafne, OPUS 345, 1968, brąz awers i rewers, 91×97**
46. **Epitafium na śmierć dziecka, OPUS 354, 1968, mosiądz srebrzony awers i rewers, 135×127**
47. Spotkanie, OPUS 355, 1968, brąz medal jednostronny, 155×172
48. Madonna wśród skał, OPUS 362, 1968, mosiądz srebrzony medal jednostronny, 138×145
49. Kwadratowa głowa, OPUS 374, 1968, brąz awers i rewers, 149×126
50. 500 rocznica śmierci Gutenberga, OPUS 385, 1968, brąz awers, 118×125
51. Profesor W. D., OPUS 389, 1969, brąz awers, 137×138
52. Mr. J. B., OPUS 393, 1969, brąz awers i rewers, 128×138
53. Etiuda, OPUS 398, 1969, brąz awers, 110×80
54. Szkice rzymskie, OPUS 399, 1969, brąz rewers, 88×150
55. Welon, OPUS 401, 1969, brąz awers, 127×150
56. **25 rocznica Powstania Warszawskiego, OPUS 424, 1969, brąz awers i rewers, 150×154**
57. W XXX rocznicę wybuchu wojny, OPUS 429, 1969, brąz awers i rewers, 137×167
58. Zasłużonemu dla archeologii polskiej, OPUS 431, 1969, mosiądz awers, 93×105
59. 25 rocznica wyzwolenia Poznania, OPUS 434, 1969, brąz awers, 100×112
60. 75 rocznica Księgarni św. Wojciecha w Poznaniu, OPUS 446, 1970, mosiądz awers, 93×102
61. 50 rocznica Powstań Śląskich, OPUS 448, 1970, brąz awers i rewers, 111×125
62. Dom, OPUS 450, 1970, brąz awers, 144×116
63. Muzeum Narodowe w Poznaniu, OPUS 453, 1970, mosiądz srebrzony awers, 103×108
64. ZPAP, OPUS 465, 1970, brąz awers, 99×108
65. Piękna wiolonczelistka, OPUS 466, 1970, brąz awers, 138×160
66. Pejzaż z portretem królowej, OPUS 471, 1970, mosiądz awers i rewers, 132×208
67. **Requiem, OPUS 473, 1970, mosiądz awers i rewers, 157×150**
68. Medal dokumentalny J. S., OPUS 480, 1971, brąz awers i rewers, 157×132
69. 50 lat Międzynarodowych Targów Poznańskich, OPUS 483, 1971, mosiądz awers, 121×130
70. Albrecht Dürer, OPUS 491, 1971, mosiądz srebrzony awers i rewers, 126×128
71. Medal dokumentalny M. S., OPUS 513, 1971, mosiądz awers, 142×147
72. Kwadratowa głowa, OPUS 543, 1972, mosiądz rewers, 133×140
73. Józef Wybicki — 175 rocznica powstania pieśni legionów, OPUS 545, 1972, mosiądz awers i rewers, 122×124
74. Ziemia Szczecińska, OPUS 574, 1973, mosiądz awers, 93×96
75. I Biennale Sztuki dla Dziecka, OPUS 587, 1973, mosiądz srebrzony awers, 108×119
76. **Moralitet, OPUS 594, 1973, brąz awers i rewers, 129×107**

77. Dwusetna rocznica Komisji Edukacji Narodowej, OPUS 609, 1973, brąz awers i rewers, 132×136
78. Mikołaj Kopernik, OPUS 620, 1973, mosiądz awers i rewers, 138×145
79. **Nagroda miasta Poznania i województwa poznańskiego, OPUS 632, 1974, mosiądz rewers, 102×102**
80. Medal dokumentalny M. W., OPUS 683, 1974, mosiądz awers i rewers, 125×140
81. Sesja Numizmatyczna w Gorzowie Wielkopolskim, OPUS 635, 1974, ołów rewers, 80×80
82. Sen Sylwii, OPUS 696, 1974, mosiądz rewers, 135×135
83. **Fryderyk Chopin — 125 rocznica śmierci, OPUS 697, 1974, mosiądz awers, 98×101**
84. Z zapadaniem wieczoru, OPUS 703, 1974, brąz awers i rewers, 144×180
85. XXX rocznica wyzwolenia Zielonej Góry, OPUS 723, 1975, mosiądz awers i rewers, 108×110
86. Głogów — XXX lat w PRL, OPUS 731, 1975, mosiądz awers i rewers, 102×108
87. Teatr Polski — 100 lat istnienia, OPUS 742, 1975, mosiądz awers i rewers, 105×105
88. Donatywa, OPUS 747, 1975, brąz fragmentami złożony medal jednostronny, 85×120
89. Archiwum Archidiecezjanum Poseniense, OPUS 749, 1975, mosiądz awers, 130×130
90. **Michał Anioł — 500 rocznica urodzin, OPUS 752, 1975, brąz fragmentami złożony awers i rewers 120×130**
91. **Pewnego dnia..., OPUS 759, 1975, brąz medal jednostronny, 142×142**
92. Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski — 130 lat istnienia, OPUS 785, 1976, mosiądz awers i rewers, 120×120
93. Poznańska Wiosna Muzyczna, OPUS 796, 1976, mosiądz awers i rewers, 108×195
94. Państwowa Filharmonia w Opolu, OPUS 814, 1976, mosiądz awers i rewers, 112×112
95. 450-lecie Tarnowskich Gór, OPUS 815, 1976, mosiądz rewers, 106×110
96. Portret E. P. — 60-lecie urodzin, OPUS 816, 1976, mosiądz awers i rewers, 66×68
97. Epitafium, OPUS 821, 1976, mosiądz awers i rewers, 123×140
98. Portret W. D. — 80-lecie urodzin, OPUS 824, 1976, brąz awers, 135×140
99. **Piękna ogrodniczka, OPUS 825, 1976, mosiądz awers i rewers, 142×145**
100. Sesja Rady Narodowej we Wrocławiu, OPUS 828, 1976, mosiądz awers i rewers, 120×119
101. XII Biennale Fotografiki Przyrodniczej, OPUS 829, 1976, mosiądz fragmentami złożony, awers i rewers, 125×125

Z serii: Mikołaj Kopernik

102. Mikołaj Kopernik — matematyk, OPUS 531, 1972, brąz awers i rewers, 155×150
103. Mikołaj Kopernik — astronom, OPUS 541, 1972, brąz awers, 157×187

Z serii: W trzechsetną rocznicę wygaśnięcia rodu Piastów Śląskich 1675—1975

104. Henryk IV Probus, OPUS 505, 1971, mosiądz awers i rewers, 150×155
 105. Henryk Pobożny, OPUS 565, 1972, mosiądz rewers, 150×155
 106. Jerzy Wilhelm, OPUS 726, 1975, mosiądz rewers, 150×155
- Seria: Polska walcząca na frontach II wojny światowej 1939—1945
107. Westerplatte, OPUS 581, 1973, mosiądz awers i rewers, 125×150

108. Kutno, OPUS 793, 1976, mosiądz awers i rewers, 125×145
 109. ORP „Orzeł”, OPUS 717, 1974, mosiądz awers i rewers, 125×125
 110. Narwik, OPUS 719, 1974, mosiądz awers i rewers, 125×135
 111. Bitwa o Anglię — Arnhem, OPUS 720, 1974, mosiądz awers i rewers, 125×165
 112. Tobruk, OPUS 792, 1976, mosiądz awers i rewers, 125×140
 113. Lenino, OPUS 579, 1973, mosiądz awers i rewers, 125×160
 114. Monte Cassino, OPUS 580, 1973, mosiądz awers i rewers, 126×170
 115. Powstanie Warszawskie, OPUS 794, 1976, mosiądz awers i rewers, 125×185
 116. Falaise, OPUS 747, 1975, mosiądz awers i rewers, 125×125
 117. Wał Pomorski, OPUS 721, 1974, mosiądz awers i rewers, 125×210
 118. Berlin, OPUS 716, 1974, mosiądz awers i rewers, 125×175
- Medal otwarty, 1974, mosiądz medale jednostronne, 102×90:**
119. **Baśń, OPUS 625**
 120. **Dziewczyna w welonie, OPUS 628**
 121. **Oko powietrza, OPUS 629**
 122. **Ręce nasze budują..., OPUS 639**
 123. **Wiosna, OPUS 640**
 124. **Nowy dom, OPUS 641**
 125. **Bogactwo, OPUS 642**
 126. **Chirurg, OPUS 643**
 127. **Aurea prima..., OPUS 644**
 128. **Fryderyk Chopin, OPUS 645**
 129. **My, OPUS 646**
 130. **Wielki jubileusz, OPUS 647**
 131. **Święto Matki, OPUS 648**
 132. **Józef Wybicki, OPUS 649**
 133. **Święto rodzinne, OPUS 650**
 134. **Wiosna, OPUS 651**
 135. **Dzień powszedni, OPUS 652**
 136. **Wspomnienie, OPUS 653**
 137. **Maszyna, OPUS 654**
 138. **Pogrzeb, OPUS 655**
 139. **Pieczęć, OPUS 656**
 140. **Uczennica, OPUS 657**
 141. **Merkury, OPUS 658**
 142. **Herb, OPUS 659**
 143. **Atak, OPUS 660**
 144. **Padła cytadela..., OPUS 661**
 145. **Legenda, OPUS 662**
 146. **Aglomeracja poznańska pn., OPUS 663**
 147. **Aglomeracja poznańska pd., OPUS 664**
 148. **Etiuda, OPUS 665**
 149. **Henryk Wieniawski, OPUS 666**
 150. **Hymn, OPUS 669**
 151. **Adam Mickiewicz, OPUS 670**
 152. **Uśmiech dziecka... (Wiktor Dega), OPUS 671**
 153. **W naszym świecie... (Zbigniew Bednarowicz), OPUS 672**
 154. **Z muzyką do piękna... (Stefan Stuligrosz), OPUS 673**
 155. **Iść za marzeniem... (Krzysztof Kostyrko), OPUS 674**
 156. **Muzyki nie należy traktować... (Alojzy Andrzej Łuczak), OPUS 675**
 157. **Jeżeli nie porównałeś... (Jerzy Buszkiewicz), OPUS 676**
 158. **Istniejąc w samym środku przyrody... (Adam Kochanowski), OPUS 677**
 159. **Przyroda jest lustrem... (Adam Kochanowski), OPUS 678**
 160. **Sen Sylwii, OPUS 684**

wymiary rzeźb podano w cm, wymiary medali podano w mm
prace wyróżnione tłustym drukiem są reprodukowane

Projekt ekspozycji: Jan Kosiński
Projekt plakatu: Tadeusz Piskorski
Opracowanie graficzne katalogu: Jerzy Treutler
Redakcja katalogu: Barbara Mitschein (CBWA)
Zdjęcie artysty: Maria Wołyńska
Zdjęcia do katalogu: R. Czechoski, Barbara Drzewiecka,
J. S. Kuruliszwili, Iwona Lewandowska, Grzegorz Nowicki,
Zygryd Ratajczak
Redakcja techniczna: Mirosław Winiarek (CBWA)

Cena: 30 zł

WDA — Zakład Typograficzny. Zam. 7235. 700. J-1

